

Kendelse

afsagt den 18. marts 2025

Sag nr. 2024-09201

[Klager 1], [Klager 2], [Klager 3], [Klager 4], [Klager 5] og [Klager 6]

mod

Magasinet Ridehesten

[Klager 1], [Klager 2], [Klager 3], [Klager 4], [Klager 5] og [Klager 6] ved [Direktøren] har klaget til Pressenævnet over læserbrevet *"Dyrlæger: Magtmisbrug og priser, der tangerer en ren pengemaskine?"* og lederen *"Nye tider – men glem ikke hyggen"* bragt i Magasinet Ridehestens udgivelse 07/24, der udkom den 1. juli 2024, idet de mener, at god presseskik er tilsidesat.

Klagerne har navnlig klaget over, at læserbrevet ikke har været deklareret som et læserbrev, at læserbrevet indeholder ukorrekte oplysninger, som ikke har været forelagt, og at oplysningerne er skadelige for dyrlægebranchen som helhed.

Klagerne har i forhold til lederartiklen klaget over, at lederen giver indtryk af, at Magasinet Ridehesten samtykker med læserbrevet, og dermed giver læserbrevet en redaktionel karakter. Klagerne har endvidere klaget over, at klagerne i lederartiklen sammenlignes med de angiveligt kriminelle personer i TV-Dokumentaren *"Den Sorte Svane"*, hvilket klagerne i sig selv finder stigmatiserende og injurierende.

1 Sagsfremstilling

Det påklagede læserbrev

Magasinet Ridehesten bragte læserbrevet *"Dyrlæger: Magtmisbrug og priser, der tangerer en ren pengemaskine?"* i magasinets udgivelse 07/24. Læserbrevet har følgende underrubrik:

"[Klager 5] ejet af [Kapitalfonden] (kapitalfond) nægter kunde gennem mere end 20 år at tilse hendes syge heste"

Af læserbrevet fremgår blandt andet følgende:

”En lørdag for tre uger siden blev vores elskede pony gennem 20 år, Freja, akut syg med tarmslyng. Hun gik fra at være helt frisk til, at vi på under to timer skulle træffe beslutning om en nødvendig aflivning. Det var et akut tilkald til min dyrlæge [Klager 5] her på [Område 2] i den dyreste vagttid, og det var desværre en dyrlæge fra [Hesteklinikken], der er ejet af kapitalfonden [Klager 4], som skulle komme, da de tilsyneladende har indgået et vagtsamarbejde med [Klager 5].

Hvordan kan det koste så meget?

Jeg blev noget chokeret, da jeg fik en faktura fra [Klager 5] på 9.630,10 kr. inkl. moms for et besøg, der varede under en time, idet der intet var at gøre for Freja. Jeg ringede samme dag til [Klager 5] og talte med dyrlæge [Klager 6] og informerede ham om, at jeg fandt fakturaen noget høj, idet jeg havde forventet en faktura på omkring 5-6.000 kr. Vi havde en kort snak, hvor jeg bad om, de ville gå i dialog med [Hesteklinikken] om prissætningen. [Klager 6] ville have det på skrift, hvilket han fik den 7. juni, og jeg måtte rykke den 14. juni for svar og har fået det i dag den 17. juni. Det skal understreges, at jeg ikke har nægtet at betale, men gerne ville drøfte beløbets størrelse og havde en forventning om, at vi kunne løse det den vej. Også fordi jeg med flere gennem den senere tid oplever, at det ser ud til, at dyrlægernes priser bliver ved med at stige uforholdsmæssigt, og der også oftere bliver spurgt til, om hesten er forsikret.

Det, jeg bl.a. griber fat i, er følgende:

- [Hesteklinikken]s vagthonorar udgør alene 5.850 kr. ekskl. moms.
- Hvis det havde været min dyrlæge, [Klager 5], som jeg også ringede til, så ville vagthonoraret have været 4.050 kr. ekskl. moms, altså 1.800 kr. ekskl. moms billigere. Det vil sige en prisforskel på næsten 25%, og der er intet, jeg kan komme på, som skulle gøre, at prisforskellen skulle være så stor for to dyrlæger i samme lokalområde, bortset fra, at de selv bestemmer, hvad de har lyst til at tage, og der er ingen officielle priser hos nogen af dem.
- Medicin: 226,10 kr. ekskl. moms.
- Aflivning: 780 kr. ekskl. moms.
- Køretidshonorar: 36 km á 19,25 kr. = 693 kr. ekskl. moms.

Fakta er, at dyrlægen var her ca. en time, dvs. hendes honorar inkl. aflivningshonoraret er 6.630 kr. i timen ekskl. moms. Desuden får hun 693 kr. ekskl. moms for at køre de 36 km. Det interessante er, at [Klager 5] bl.a. begrundet vagthonoraret med, at det er svært at finde nogen, der vil køre vagt. Jeg tænker ikke, at mange i vores samfund får en timeløn på 6.630 kr., og jeg tænker heller ikke, at en læge, tandlæge med flere øger sin prissætning med 300%? Desuden er det jo et valg, man som dyrlæge har truffet, at der kan forekomme aften- og nattevagter, da man valgte at tage uddannelsen, forhåbentlig ud fra en passion og oprigtig interesse i dyrenes ve og vel? Desuden nævnte [Klager 6], at jeg havde fået det billigere, for de havde netop besluttet i vagtgruppen, at aflivningshonoraret på 780 kr. ekskl. moms også skulle fordobles med 100% i vagttiden, hvilket jeg ikke kunne få en begrundelse for. Desuden fortæller [Klager 6], at de som dyrlæger ikke er forpligtiget til at have en ordning, og at de er berettiget til at tage de priser, de vil. Jeg kommenterede det med, at der er 25-60% forskel, hvilket på ingen måde giver mening, om det er [Område 1] eller [Bynavn]. Der kan være mindre marginaler, men ikke i den størrelse, og to

dyrlæger i [Bynavn] er der som minimum 25% forskel på? Derudover må man vel også se overordnet på sin forretningsstrategi; at hvis man har en fast, loyal og god kundekreds, så bør det vel være ordentligt og god etik, at man kan tilbyde sine kunder en vagtordning/service?

Tankevækkende er det også, at [Hesteklinikken] får knap 865,80 kr. inkl. moms i køretidshonorar, idet de tager 19,25 ekskl. moms pr. km. Havde [Klager 5] kørt ud, havde honoraret heddet 11 kr. pr. kørt, i alt 495 kr., dvs. knap det halve. Blot for eksemplets skyld tager [Dyrehospitalet] (også ejet af [Kapitalfonden]) 7,25 kr. pr. kørt km, dvs. i alt 326 kr. inkl. moms, så de mere er end 50% billigere. Benzinen koster fortsat det samme landet over, bilen, dyrlægerne kører i, er den samme som i deres normale dagspraksis, udstyret er det samme etc.”

Der er i læserbrevet indsat et citat:

”Jeg blev noget chokeret, da jeg fik fakturaen på aflivningen [Skribenten]”

Af læserbrevet fremgår videre:

”Gennemsigtighed på priser

Det er tankevækkende, at skal man finde priser på, hvad det koster at få ens hest til dyrlægen, eller hvad eksempelvis vagthonorarerne er, så findes det stort set ikke her på [Område 2]. Der er nogle enkelte klinikker, som stadig er privatejede, der har lidt prisliste og ydelsesinformation, men bl.a. [Hesteklinikken] og [Klager 5] – to af de største samt kapitalfondejede dyrlæger – synliggør ikke deres priser, og det gør, at der ingen gennemsigtighed er, og kunderne har ingen chance for at vælge til og fra. Forsøger man at spørge om konkrete priser, så er det en meget stor opgave for dem at fortælle, for det kan komme an på ... eller det skal de lige kigge på... Jeg tænker, der nok er en lovpassus, som også gælder for dyrlægerne, selvom de er privatpraktiserende, om, at de skal oplyse deres priser, så det ikke kommer bag på kunden, hvad ydelserne koster – som det gjorde på mig. Især når prissætningen kan variere mellem 20 og 60%. Spørgsmålet til bl.a. [Kapitalfonden] og [Klager 4] er, om ikke de har interesse i at skabe gennemsigtighed overfor deres kunder, samt hvorfor de ikke har en forretningsstrategi til deres klinikkers prissætning? Giver det mening, at to klinikker ejet af [Kapitalfonden] har en prisdifference på mellem 25 og 50%? Eller handler det blot om at få flest mulige penge i ”kassen”, så længe det går? Jeg er nødt til at fremhæve [Dyrehospitalet], der, som jeg ser det, har total gennemsigtighed på deres ydelser, priser og vagttillæg, og så har de ovenikøbet det, man kalder en kernekunderabat. ”Rabat vagtbesøg kernekunde: Kernekunderabat gives til heste, som har anvendt sundhedsundersøgelse (guld, sølv eller bronze), har fået raspet tænder eller er blevet vaccineret indenfor et år forud for vagtbesøget”. Rabatten gør, at der fratrækkes 650 kr. ekskl. moms fra vagtbesøg, som i øvrigt er mere end 50% billigere end på [Område 2]. For mig viser det, at her er tænkt forretningsstrategi ind samt god service for kunderne og empati og passion for faget. Man kan undre sig over, at [Kapitalfonden] og [Klager 4] ikke synes, det ville være

en god forretningsskik at sikre gennemsigtighed for deres kunder i alle de klinikker, de ejer.”

”Så ville de ikke tilse mine heste

I weekenden bliver en af mine heste syg med virus og høj feber og loyal, som jeg er, ringer jeg til [Klager 5], og de har selv vagten. Hesten bliver behandlet, men det ser ud til, at de andre er på vej til også at blive smittet, hvilket gør mig bekymret – selvom det er en almindelig virus. Derfor bestiller jeg et opfølgingsbesøg tirsdag. Den pågældende dyrlæge ringer mandag og fortæller, at ledelsen hos [Klager 5], som er fem dyrlæger, har besluttet, at de ikke vil tilse mine heste, før fakturaen vedr. Freja er betalt, og de fastholder beløbet. Dette også selvom dyrlægen og jeg havde aftalt, at vi sammen skulle følge op på hestene i løbet af ugen. Jeg tilbyder at betale med det samme for disse besøg, men svaret er: ”Nej, vi tilser ikke dine heste, før du betaler [Hesteklinikken]-fakturaen, og det er vi i vores fulde ret til at gøre, medmindre dine heste bliver akut syge. Så skal vi komme”. Det giver jo slet ingen mening.

Er det bare et tag-selv-bord?

Jeg har fra en anden kunde fået hendes faktura, som er fra [Hesteklinikken] på præcis den samme, uheldige ydelse på hendes hest blot for tre måneder siden, og den er ca. 2.000 kr. mindre end min faktura. Her er bl.a. aflivningshonoraret indeholdt i kolik/vagthonoraret, så igen er der mangel på gennemsigtighed, og prissætningen er et rent ”tag-selv-bord”, lader det til. Det ser også ud til, at det måske kommer an på, hvilken dyrlæge der kommer, og hvem man er. Jeg tager dette op, fordi jeg gerne vil synliggøre, hvad der foregår, og at dette ikke kan fortsætte. Det kan ikke være rigtigt, at dyrlægerne kan tage de priser, der passer dem, at det er en ren pengemaskine, og at man tager kunderne og dyrene som gidsler er ikke i orden. At true med, at man ikke vil tilse de heste, man har været dyrlæge for i 20 år, er simpelthen ikke ordentlighed. Slet ikke når der er ovenstående fakta, og at man først undlader at svare kunden, som gerne vil i dialog, og først efter kunden rykker for svar, beslutter man, at man ikke vil tilse hendes heste, som står og er syge – og det meddeler man i en mail. Jeg har leveret 20 års loyalitet og har i gennemsnit betalt 70.000 kr. om året for ydelser hos [Klager 5]. Det gør mig ærgerlig og ked af det, at vores samfund og mennesker er blevet sådan, og at det endnu engang i hestebranchen handler mere om penge end hestens trivsel. Den sidste udvikling, der er sket i sagen, er, at [Hesteklinikken] har meddelt [Klager 5], at de ikke vil tilse mine heste, heller ikke i vagten, og [Klager 5] vil ikke have mig som kunde længere.”

Der er i artiklen indsat en faktaboks, hvor der er indsat et billede af [Skribenten], der står med en hest. Faktaboksen indeholder følgende tekst:

”Om skribenten

[Skribenten] har en faglig baggrund som direktør, salgschef, kundeservicechef i større virksomheder som [Virksomhed 1], [Virksomhed 2] og [Virksomhed 3] m.fl. og har haft op til 100 ansatte. Hun bor med sin mand på en mindre hesteejendom i [Bynavn], hvor de har deres heste hjemme i deres private stald med navnet [Navn]. Bettina har gennem 25 år været dybt engageret i ridesporten både som rytter,

dressurdommer og ejer af fire dressurheste samt en selskabspony. I sine mange år som dommer har hun bedømt mellem 500-1.000 ekvipager om året samt været gangartsdommer ved championater og afholdt flere programridningskurser m.m. Hun har også tidligere skrevet en artikel i Ridehesten om det at være dressurdommer.

Hjemmeside: [Hjemmeside]

Instagram: [Instagramprofil].”

Der er i læserbrevet indsat forskellige billeder og fremhævede citater fra teksten.

Den påklagede lederartikel

Magasinet Ridehesten bragte i magasinets udgivelse 07/24 lederartiklen ”Nye tider – men glem ikke hyggen”.

Af artiklen fremgår følgende:

”Vi lever i en tid, hvor fremtiden ser anderledes ud, end vi havde troet for få år tilbage. Selv nutiden er ikke, hvad vi troede. Det har bl.a. Den Sorte Svane vist os. I en tid med presset økonomi har kapital ikke mindre magt, og vi har de seneste år set kapitalfonde investere i hestebranchen.

Ingen er længere i tvivl om, at vi skal til at tænke og handle anderledes og finde nye løsninger. I vores branche har hestevelfærd fået et nyt og skarpere fokus, og samtidig er mange hestefolk pressede på pengepungen, da stort set alle driftsudgifter er steget (undtagen prisen på dette magasin). De uundgåelige dyrlægeudgifter er også uforudsigelige, når man har med heste at gøre, men priserne for de forskellige ydelser burde måske være lidt mere forudsigelige. Vi bringer i dette blad et læserbrev fra en hesteejer, der på baggrund af en overraskende dyrlægeregning efterspørger mere gennemsigtighed i prissætning og vagtsamarbejder.

Tid til at hygge og slappe af

I en omskiftelig verden, hvor der er nok at være ked af, er det endnu mere vigtigt at fokusere på det positive og skabe sig et frirum med hygge. Man skal altid lytte til sit hjerte og mave, og jeg må tilstå, at [Kroen] har røvet mit hjerte. Jeg har købt og renoveret kroen over flere år og er nu klar til at byde indenfor med den kendte Skaldede Kok, [Kokken], i køkkenet. Kærligheden går også gennem maven, og kromad er god mad. Det giver gode oplevelser, og det er jo det, livet bør bestå af. Kroen er det sted, hvor jeg kan prøve at bevare overblikket og finde roen, og mit ønske er, at den kan bidrage med det samme for mange. Da vi råder over adskillige restaurant-, møde- og konferencelokaler, heriblandt Rytterstuen, er det mit håb, at foreninger og netværk indenfor heste- og hundebranchen vil gøre brug af faciliteterne til deres arrangementer, så vi på kroen kan bidrage til at formidle viden kombineret med hygge – hvor mennesker mødes og skaber noget sammen.

Som sagt; på [Kroen] kan du finde ro og spise og bo.

Vi ses!”

Der er i artiklen indsat et billede af Magasinet Ridehestens ansvarshavende redaktør, [Redaktøren].

Efter offentliggørelsen

[Formanden], der er dyrlæge og formand for [Foreningens faggruppe], sendte den 2. juli 2024 et brev til Magasinet Ridehestens redaktør, [Navn på Person].

[Formanden] redegjorde i brevet for forskellige kritikpunkter og bad mediet om at udbedre skaden ved at foretage følgende tiltag uden ugrundet ophold:

- Magasinet skulle klart tilkendegive, at der var tale om et læserbrev.
- Magasinet skulle erkende, at opsætningen af læserbrevet til forveksling lignede Magasinet Ridehestens egen opsætning af artikler, hvilket Magasinet skulle beklage på en fremtrædende plads i bladet.
- Magasinet skulle klart udtrykke, at læserbrevet på ingen måde var udtryk for magasinets egen redaktionelle holdning.
- Magasinet skulle erkende, at den i lederen udtrykte sammenligning af dyrlægebranchen med "Den Sorte Svane" var kritisabel, uheldig og beklagelig.

Det fremgår af klagen til Pressenævnet, at dialogen med Magasinet Ridehestens redaktion imidlertid ikke førte til en tilfredsstillende løsning, hvorfor klager fandt sig nødsaget til at indbringe sagen for Pressenævnet.

Magasinet Ridehesten har anført, at redaktionen, efter magasinet udkom, blev kontaktet af [Klager 1], og redaktionen opfordrede foreningen til at komme med en reaktion på læserbrevet, som herefter kunne bringes i den følgende udgivelse. Ifølge Magasinet Ridehesten reagerede [Klager 1] ikke på opfordringen.

Klagen fra [Klager 1], [Klager 2], [Klager 3], [Klager 4], [Klager 5] og [Klager 6] er modtaget i Pressenævnet den 12. juli 2024.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager 1], [Klager 2], [Klager 3], [Klager 4], [Klager 5] og [Klager 6]s synspunkter

Læserbrevet "Dyrlæger: Magtmisbrug og priser, der tangerer en ren pengemaskine?"

Klagerne har gjort gældende, at selv om det er [Klager 5]/[Hesteklinikken], der nævnes i læserbrevet, så finder klagerne at være part i sagen, da relationen, service og prissætning vedrører hele branchen. Klagerne har i den sammenhæng anført, at de og hele brancheforeningen hverken kan eller må forholde sig til priser og forretningsmodeller m.v. af hensyn til de konkurrenceretlige regler. Det må ifølge klager være redaktionen bekendt, hvilket bringer klager i en defensiv rolle, hvor muligheden for konkret gensvar alene kan ske fra de implicerede, behandlende virksomheder.

Klagerne har anført, at det påklagede læserbrev, for det første og mest alvorlige, ikke er tydeligt deklareret som et ensidigt partsindlæg, der omhandler nogle af skribentens subjektive egen-oplevelser i form af et læserbrev.

Det er således efter klagernes opfattelse ikke tilstrækkeligt, at lederen flygtigt og nebuløst bemærker det, idet det ikke kan forventes, at en læser skal læse hele bladet i dets fulde udstrækning for at blive oplyst om, hvad der er redaktionelt materiale, læserbreve, indlæg og annoncer m.v. Ifølge klagerne er den information af så væsentlig karakter, især henset til læserbrevets tone, indhold og navngivelse af konkrete personer, at det som minimum burde have været deklareret på hver side. Læserbrevets fremhævelse af enkeltpersoner og virksomheder åbner ifølge klagerne for en selvstændig juridisk reaktion fra de nævnte dyrlæger og virksomheder.

Klagerne har henvist til, at selv om debatindlægget angiveligt udtrykker skribentens egne holdninger, så skal det stadig overholde visse presseetiske standarder.

Læserbrevet omhandler personer og virksomheder, der nævnes ved navn. Ifølge klagerne indeholder læserbrevet direkte angreb på personer og virksomheder, og klagerne har i den sammenhæng lagt vægt på, at en ansvarlig redaktion før offentliggørelsen af sådan en kritik burde have kontaktet modparten for at dele de specifikke kritikpunkter med denne. Hvis en person eller organisation bliver udsat for alvorlig kritik, har man ifølge klagerne som altoplysningsreglen ret til at få sit svar bragt i samme medie og på samme måde som det påklagede indlæg, så læserne kan se begge perspektiver. Klagerne har anført, at de omtalte personer og virksomheder ikke har fået mulighed for at tage til genmæle eller respondere på de i læserbrevet fremsatte påstande.

Klagerne har med henvisning til, at det påklagede læserbrev netop kritiserer gennemsigtighed og retfærdighed, gjort gældende, at Magasinet Ridehesten netop ikke opfylder disse hensyn i den konkrete sag.

Klagerne har anført, at der ifølge klagerne ikke er foretaget faktatjek af læserbrevets oplysninger, og at klagerne ikke finder, at læserbrevets oplysninger er i fuld overensstemmelse med de faktiske forhold.

Sammenfattende er det klagernes opfattelse, at de forhold, der nævnes i sig selv berettiger en klage over redaktionens valg i forbindelse med at bringe læserbrevet. Det er klagernes opfattelse, at Magasinet Ridehesten har tilsidesat de presseetiske regler ved ikke at give klagerne mulighed for at komme til orde og ved at bringe ukorrekte oplysninger.

Lederartiklen "Nye tider – men glem ikke hyggen"

Klagerne har i forhold til lederartiklen klaget over, at lederen giver indtryk af, at Magasinet Ridehesten samtykker med læserbrevet, og dermed giver læserbrevet en redaktionel karakter.

Klagerne har endvidere gjort gældende, at de i lederartiklen sammenlignes med de angiveligt kriminelle personer i TV-dokumentaren ”Den Sorte Svane”, hvilket klagerne i sig selv finder stigmatiserende og injurierende.

Klagerne har anført, at de forbeholder sig retten til at bistå deres medlemmer med en erstatningssag, såfremt læserbrevet har medført formuetab, herunder vigende salg og imageforstyrrelse mv.

2.2 Magasinet Ridehestens synspunkter

Læserbrevet ”Dyrlæger: Magtmisbrug og priser, der tangerer en ren pengemaskine?”

Magasinet Ridehesten har indledningsvist anført, at magasinet er et medlemsblad for Dansk Varmblod og Sportsrideklubben, og at disse foreninger leverer en del af det månedlige stof. Derudover bringer magasinet artikler fra en række fagpersoner, herunder dyrlæger, og der er overvejende tale om evidensbaseret viden. Magasinet Ridehesten har endvidere anført, at redaktionens egne artikler ikke er holdningsbaserede eller på anden måde politiske. Det er typisk profilartikler om ryttere, avlere og andre fremtrædende hestefolk, men der er også tale om faglige artikler, hvor relevant forskning ligger til grund.

Magasinet Ridehesten har som led i nogle generelle bemærkninger gjort gældende, at det er redaktionens klare opfattelse, at et læserbrev er en platform, hvor skribenten har mulighed for at give sin mening til kende til et bredt publikum, således at skribenten derved kan udtrykke sine oplevelser og synspunkter. Ifølge Magasinet Ridehesten er læserbrevet således en platform for den offentlige debat i et frit, demokratisk samfund, hvor alle kan komme til orde. Afsenderen af et læserbrev er altså skribenten, og derfor er læserbrevet ikke et udtryk for mediets redaktionelle holdning. Læserbrevet kan have samme komposition og layout som nyhedsartiklen, så længe det er tydeligt angivet, at det er et læserbrev.

Magasinet Ridehesten har herudover anført, at det påklagede læserbrev klart fremstår som et læserbrev, idet det i topteksten tydeligt er angivet, at det er et læserbrev. Læserbrevet er ombrudt, som læserbreve i magasinet normalt ombrydes, dog er det et længere indlæg end sædvanligt, derfor indeholder det også mere billedmateriale. Magasinet Ridehesten har anført, at læserbrevsskribenten for 17 år siden har bidraget til magasinet med én artikel med titlen [Titel], men derudover er skribenten ikke kendt af redaktionen. Magasinet Ridehesten har anført, at det påklagede læserbrev blev sendt uopfordret til redaktionen kort før deadline. Magasinet Ridehesten har anført, at det af læserbrevet fremgår tydeligt, at skribenten har haft en dialog om sagen med de implicerede. Skribenten oplyste redaktionen, at hun i sin dialog med [Klager 5] og [Hesteklinikken] havde gjort dem klart, at hun var i færd med at skrive et læserbrev, der ville blive sendt til fagpressen.

Lederartiklen ”Nye tider – men glem ikke hyggen”

Magasinet Ridehesten har anført, at lederen på skift skrives af Dansk Varmblod og magasinet redaktion, og at lederen ofte bruges til kort at berøre aktuelle debatter og problemstillinger i branchen. Magasinet Ridehesten kan ikke genkende [Klager 1]s fortolkning af den aktuelle leder med en direkte sammenligning mellem Den Sorte Svane og

dyrlægebranchen. Den påklagede leder indledes med en betragtning af en samfundsændring, hvor Den Sorte Svane nævnes som et aktuelt eksempel på, at selv nutiden ikke nødvendigvis er, hvad man havde troet.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jesper Rothe, Jørn Mikkelsen, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen

Kompetence

Pressenævnet bemærker indledningsvist, at nævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. medieansvarslovens § 34 og de vejledende regler for god presseskik, og hvorvidt et massemedie efter reglerne i medieansvarslovens kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle. Straffe- og erstatningsretlige spørgsmål hører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence. Nævnet har alene kompetence til at tage stilling til, hvorvidt der er tale om krænkende oplysninger efter de vejledende regler om god presseskik.

Retlig interesse

Det følger af medieansvarslovens § 43, stk. 2, nr. 2, at formanden kan afvise klager fra personer, virksomheder mv., der er uden retlig interesse i det påklagede forhold. Retlig interesse indebærer, at man som person, virksomhed, organisation eller lignende skal være omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret i mediet. Det er ikke tilstrækkeligt blot at have interesse i det emne, der er behandlet. Af forarbejderne til lovens § 43, stk. 2, fremgår, at såfremt en klage er indgivet af en person eller virksomhed mv., som ikke selv er forurettet, kan nævnet optage klagen til behandling på grund af forholdets almene interesse.

[Klager 5] og [Klager 6] er omtalt i det påklagede læserbrev og har derfor retlig interesse i sagen.

[Klager 1], [Klager 2] og [Klager 3] er ikke selv omtalt eller afbildet i det påklagede læserbrev og den påklagede lederartikel. [Klager 1] og [Klager 2] varetager dyrlægers og hestedyrlægers faglige og imagemæssige interesser, og [Klager 3] varetager arbejdsgivervirksomhedernes interesser.

[Klager 1] er en enhedsforening for alle dyrlæger [Klager 1] og repræsenterer flere end 4.400 medlemmerne, der er opdelt i tre hovedgrupper. [Klager 2] varetager medlemmernes fagpolitiske interesser i samarbejde med [Klager 1]s øvrige faggrupper og [Klager 1]s hovedbestyrelse. [Klager 3] bistår blandt andet med juridisk- og forhandlingsmæssig bistand i faglige sager med for eksempel fagforeninger og eksterne advokater, og deltager i mæglingsforløb ved uoverensstemmelser mellem arbejdsgiver og medarbejder.

På denne baggrund og henset til den samfundsmæssige interesse i den konkrete omtale finder Pressenævnet grundlag for også at behandle sagen i forhold til [Klager 1], [Klager 2] og [Klager 3].

God presseskik

Korrekt information og forelæggelse

- Læserbrevet "Dyrlæger: Magtmisbrug og priser, der tangerer en ren pengemaskine?"

Klagerne har navnlig klaget over, at læserbrevet *"Dyrlæger: Magtmisbrug og priser, der tangerer en ren pengemaskine?"* ikke har været deklareret som et læserbrev, at omtalen indeholder ukorrekte oplysninger, som klagerne ikke har fået forelagt, og at oplysningerne er skadelige for dyrlægebranchen som helhed.

Det følger af retningslinjer for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, skal det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse skal ske således, at der gives en rimelig frist til at svare. Angreb og svar skal, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde. Dette gælder i særlig grad ved krænkende eller skadelige udsagn. jf. punkt A.1, A.3 og A.4.

Pressenævnet bemærker, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede. Citater og meningstilkendegivelser må imidlertid ikke bringes i en form, så det forvansker det fremførte synspunkt.

Det er Pressenævnets opfattelse, at et læserbrev i videre omfang end nyhedsartikler og lignende reportager kan indeholde vurderende, kommenterende og subjektive betragtninger, og at der derfor må indrømmes en høj grad af frispil.

Det påklagede læserbrev er blevet bragt under en bjælke med teksten

"AKTUELT/LÆSERBREV". Henset til deklareringen er det nævnets opfattelse, at det bør være klart, også for andre end mediets faste læsere, hvilken type artikel, der er tale om. Læserbrevet fremstår endvidere indholdsmæssigt som et læserbrev grundet indlæggets sprogbrug og subjektive, vurderende og kommenterende karakter. Nævnet bemærker, at redigeringen/opsætningen af læserbrevet i visse henseender bryder med den traditionelle opsætning på et læserbrev. Brugen af faktabokse og fremhævede citater kan give indtryk af, at der i stedet er tale om en artikel. Idet læserbrevet er bragt under bjælken *"AKTUELT/LÆSERBREV"* finder nævnet imidlertid, at det fremgår tilstrækkeligt klart, at der er tale om et læserbrev. Teksten i det bragte læserbrev vurderes derfor efter de videre rammer for frispil.

I det påklagede læserbrev tilkendegiver skribenten, [Skribenten], sin subjektive holdning til prissætningen på en dyrlægeydelse, hun har tilkøbt til sin hest.

Læserbrevet har følgende overskrift:

”Dyrlæger: Magtmisbrug og priser, der tangerer en ren pengemaskine?”

Nævnet finder, at overskriften klart fremstår som skribentens egen kritiske stillingtagen til prissætningen på dyrlægeydelser. Nævnet har lagt vægt på, at overskriften er udformet som et spørgsmål, hvorved udsagnet fremstår som en subjektiv refleksion fra skribentens side og ikke som en faktisk oplysning. Nævnet udtaler ikke kritik.

Af læserbrevet fremgår blandt andet:

”Jeg blev noget chokeret, da jeg fik en faktura fra [Klager 5] på 9.630,10 kr. inkl. moms for et besøg, der varede under en time, idet der intet var at gøre for Freja. Jeg ringede samme dag til [Klager 5] og talte med dyrlæge [Klager 6] og informerede ham om, at jeg fandt fakturaen noget høj, idet jeg havde forventet en faktura på omkring 5-6.000 kr. Vi havde en kort snak, hvor jeg bad om, de ville gå i dialog med [Hesteklinikken] om prissætningen. [Klager 6] ville have det på skrift, hvilket han fik den 7. juni, og jeg måtte rykke den 14. juni for svar og har fået det i dag den 17. juni. Det skal understreges, at jeg ikke har nægtet at betale, men gerne ville drøfte beløbets størrelse og havde en forventning om, at vi kunne løse det den vej. Også fordi jeg med flere gennem den senere tid oplever, at det ser ud til, at dyrlægernes priser bliver ved med at stige uforholdsmæssigt, og der også oftere bliver spurgt til, om hesten er forsikret.”

I læserbrevet forholder skribenten [Skribenten] sig kritisk til den fremgangsmåde, som [Klager 6] og [Klager 5] har udvist i forbindelse med behandlingen af hendes hest, idet hun blandt andet kritiserer den manglende gennemsigtighed i forhold til prissætningen på dyrlægeydelser, [Klager 6] og [Klager 5]s forretningsstrategi, herunder [Klager 6] og [Klager 5]s argumentation for denne fremgangsmåde. [Skribenten] kritiserer endvidere, at [Klager 6] og [Klager 5] senere i forløbet har afvist at behandle hendes heste.

Pressenævnet finder, at læserbrevet overordnet fremstår som skribentens subjektive holdning til [Klager 6] og [Klager 5]. Nævnet finder dog, at de i læserbrevet fremsatte udsagn om, at [Klager 5] tilbyder markant højere priser end andre dyrehospitaler, er udsagn, som er af faktisk karakter, der kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for [Klager 6] og [Klager 5], idet udsagnene er en kritik af [Klager 5]s forretningsmetoder. Udsagnene burde derfor have været forelagt forud for læserbrevets offentliggørelse, således at [Klager 6] og [Klager 5]s havde mulighed for at forholde sig til kritikken. Nævnet udtaler kritik.

- Lederartiklen ”Nye tider – men glem ikke hyggen”

Klagerne har klaget over, at lederartiklen *"Nye tider – men glem ikke hyggen"* giver indtryk af, at Magasinet Ridehesten samtykker med læserbrevet, og dermed giver læserbrevet en redaktionel karakter. Klagerne har endvidere klaget over, at klagerne i lederartiklen sammenlignes med de angiveligt kriminelle personer i TV-Dokumentaren *"Den Sorte Svane"*, hvilket klagerne i sig selv finder stigmatiserende og injurierende.

Det er Pressenævnets opfattelse, at en lederartikel i videre omfang end nyhedsartikler og lignende reportager kan indeholde vurderende, kommenterende og subjektive betragtninger, og at der derfor må indrømmes en høj grad af frispreg i sådanne artikler.

Det følger videre af retningslinjer for god presseskik, at det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer eller vurderinger. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på mediets eget initiativ, så snart man får kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser. Berigtigelsen skal foretages så læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksomme på fejl, jf. A.5 og A.7.

Lederartiklen er bragt under bjælken *"LEDER"*, hvilket fremgår øverst i artiklens venstre hjørne. Under lederartiklen fremgår navnet [Redaktøren], og det fremgår samme sted, at [Redaktøren] er fotograf, udgiver, ansvarshavende redaktør og kromand.

Pressenævnet finder på baggrund heraf, at det fremgår tilstrækkeligt klart, at der er tale om en lederartikel. Det er endvidere nævnets opfattelse, at det bør være klart, også for andre end mediets faste læsere, hvilken type artikel, der er tale om. Teksten vurderes derfor efter de videre rammer for frispreg.

Af lederartiklen fremgår blandt andet følgende:

"Vi lever i en tid, hvor fremtiden ser anderledes ud, end vi havde troet for få år tilbage. Selv nutiden er ikke, hvad vi troede. Det har bl.a. Den Sorte Svane vist os. I en tid med presset økonomi har kapital ikke mindre magt, og vi har de seneste år set kapitalfonde investere i hestebranchen.

Ingen er længere i tvivl om, at vi skal til at tænke og handle anderledes og finde nye løsninger. I vores branche har hestevelfærd fået et nyt og skarpere fokus, og samtidig er mange hestefolk pressede på pengepungen, da stort set alle driftsudgifter er steget (undtagen prisen på dette magasin). De uundgåelige dyrlægeudgifter er også uforudsigelige, når man har med heste at gøre, men priserne for de forskellige ydelser burde måske være lidt mere forudsigelige. Vi bringer i dette blad et læserbrev fra en hesteejer, der på baggrund af en overraskende dyrlægeregning efterspørger mere gennemsigtighed i prissætning og vagtsamarbejder."

Klagerne har anført, at de i lederartiklen sammenlignes med de angiveligt kriminelle personer i TV-Dokumentaren *"Den Sorte Svane"*. Lederartiklens henvisning til *"Den Sorte Svane"* optræder i følgende kontekst:

"Vi lever i en tid, hvor fremtiden ser anderledes ud, end vi havde troet for få år tilbage. Selv nutiden er ikke, hvad vi troede. Det har bl.a. Den Sorte Svane vist os."

Nævnet finder, at fremstillingen overordnet fremstår som redaktørens subjektive betragtninger vedrørende samfundsudviklingen. Nævnet har lagt vægt på, at klagerne ikke er nævnt i sammenhæng med henvisningen til ”Den Sorte Svane”, og der kan således ikke siges at være tale om en sammenligning mellem klagerne og de personer, der optræder i dokumentaren. Nævnet udtaler ikke kritik.

For så vidt angår klagepunktet om, at lederartiklen giver indtryk af, at Magasinet Ridehesten samtykker med læserbrevet, og dermed giver læserbrevet en redaktionel karakter, finder nævnet ikke anledning til at udtale kritik. Nævnet har lagt vægt på, at lederartiklens udsagn om, at ”de uundgåelige dyrlægeudgifter også [er] uforudsigelige, når man har med heste at gøre, men priserne for de forskellige ydelser burde måske være lidt mere forudsigelige” klart fremstår som redaktørens subjektive betragtninger, som ikke i sig selv kan siges at give læserbrevet en redaktionel karakter. Nævnet finder endvidere, at det efterfølgende udsagn ”Vi bringer i dette blad et læserbrev fra en hesteejer, der på baggrund af en overraskende dyrlægeregning efterspørger mere gennemsigtighed i prissætning og vagtsamarbejder.” udgør en oplysning om magasinets indhold. Nævnet vurderer, at udsagnet ikke i sig selv kan siges at give læserbrevet en redaktionel karakter. På den baggrund finder nævnet, at de vide rammer for frisporg i en lederartikel ikke kan anses for at være overskredet.

Offentliggørelse af Pressenævnets kendelse

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Magasinet Ridehesten at offentliggøre følgende til Pressenævnets logo som illustration:

”[rubrik]

Pressenævnet kritiserer Magasinet Ridehesten

[underrubrik]

Magasinet Ridehesten får kritik for manglende forelæggelse

[tekst]

Magasinet Ridehesten bragte i magasinudgivelsen i juli 2024 et læserbrev med kritisk omtale af den fremgangsmåde, som [Klager 5] og dyrlæge [Klager 6] havde udvist i forbindelse med behandlingen af skribentens hest, herunder kritik af den manglende gennemsigtighed i forhold til prissætningen på dyrlægeydelsen og deres forretningsstrategi. [Klager 5] og dyrlæge [Klager 6] klagede til Pressenævnet over, at læserbrevet indeholdt ukorrekte oplysninger, der ikke var forelagt dem.

Pressenævnet fandt, at skribentens udsagn fremstod som vurderinger af faktisk karakter, der kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for [Klager 5] og dyrlæge [Klager 6].

Pressenævnet kritiserer derfor Magasinet Ridehesten for manglende forelæggelse af disse udsagn.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på pressenaevnet.dk”

Offentliggørelse i den trykte udgave

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest i den første eller en af de første udgaver, der offentliggøres efter nævnets kendelse.

Offentliggørelse skal ske til illustration af Pressenævnets logo og på det sted i mediet, hvor mediet har oplyst at ville offentliggøre kritik fra Pressenævnet. Har mediet ikke en fast rettelsesspalte, skal offentliggørelse ske på det sted i mediet, der svarer til placeringen af den kritiserede artikel.

Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i redaktionelle artikler i mediet.